

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 429/2019
03.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Драган Бојанић адвокат из ... и Јован Челебић адвокат из ..., против туженог „ББ“ ДОО ..., чији је пуномоћник Тамара Симић, адвокат у ..., ради утврђења ништавости, решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Параћину и Основног суда у Новом Саду, у седници већа одржаној дана 03.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Параћину.

Образложење

Тужилац АА из ... је дана 15.05.2019. године поднео тужбу Основном суду у Параћину против туженог „ББ“ ДОО ... ради утврђења ништавости уговора о средњерочном кредиту од 02.07.2007. године и уговора о дозвољеном минусу на текућем рачуну од 28.09.2007. године. Из навода тужбе произлази да предметни уговори нису закључени између парничних странака, него између привредног друштва „ВВ“ ДОО ... (чији је власник био тужилац) са ГГ АД ..., те да је банка своје потраживање из ових уговора пренела на трећа лица, у коначној релацији на туженог „ББ“ ДОО

У одговору на тужбу тужени је оспорио тужбу и тужбени захтев, али није истакао приговор месне ненадлежности. На првом рочишту за главну расправу одржаном 11.07.2019. године тужени је истакао приговор месне ненадлежности поступајућег суда, указујући да је у уговорима који су предмет тужбеног захтева и који су приложени уз тужбу уговорена месна надлежност Основног суда у Новом Саду за случај спора.

Основни суд у Параћину се на истом рочишту огласио месно ненандлежним за поступање у овој правној ствари, те је одредио да ће по правноснажности решења спис доставити Основном суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду. Странке су се на самом рочишту одрекле права на жалбу, те је решење истог дана постало правноснажно.

Основни суд у Новом Саду није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 6263/19 од 24.07.2019. године доставио списе предмета Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности, алтернативно са захтевом за делегацију надлежности. У допису је навео да оба уговора који су приложени уз тужбу садрже одредбе којима је предвиђено да је у случају спора по уговорима надлежан суд у Новом Саду, али да како су уговорне стране из наведених уговора привредно друштво „ВВ“ ДОО ... и ГГ АД ..., које нису парничне странке у овом поступку, то не постоји споразум странака (АА и „ББ“ ДОО ...) о месној надлежности суда у Новом Саду.

Решавајући настали сукоб месне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08 ... 87/18) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Параћину.

Чланом 19. ЗПП прописано је да се суд може огласити месно ненадлежним по службеној дужности, само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, и то најкасније у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 1. овог члана), односно ако се тужба не доставља туженом на одговор у року од осам дана од дана пријема тужбе (став 2.). Такође, суд се може огласити месно ненадлежним и ако се не ради о искључивој надлежности неког другог суда, али у том случају само по приговору месне ненадлежности туженог, и то у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 3.), односно ако се тужба не доставља на одговор тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу, а пре упуштања туженог у расправљање о главној ствари (став 4.).

Одредбом члана 65. став 1. ЗПП прописано је да ако законом није одређена искључива месна надлежност неког суда, странке се могу споразумети да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан. Према ставу 3. истог члана, споразум из става 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног посла. Одредбом става 4. истог члана је прописано да исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

Одредбом члана 472. став 1. ЗПП прописано је да се у поступку о споровима мале вредности тужба не доставља туженом на одговор.

У конкретном случају не постоји споразум парничних странака о уговореној месној надлежности Основног суда у Новом Саду у смислу члана 65. ЗПП, јер су овај споразум закључиле уговорне стране које нису парничне странке у овом поступку. Такође, иако се ради о поступку у спору мале вредности у смислу члана 468. став 4. ЗПП, јер је предмет спора утврђење ништавости уговора о кредиту и уговора о дозвољеном минусу са означеном вредношћу предмета спора у тужби од 50.000,00 динара, Основни суд у Параћину је по пријему тужбе исту доставио на одговор туженом, супротно члану 472. став 1. ЗПП. У таквој

ситуацији тужени је морао да истакне процесни приговор месне ненадлежности суда у одговору на тужбу који је поднео. Тужени је истакао приговор месне ненадлежности на првом рочишту за главну расправу пре упуштања за расправљање. Врховни касациони суд налази да је истакнути приговор месне ненадлежности са позивом на пророгациони споразум неблаговремен, јер није истакнут у одговору на тужбу у ситуацији када је суд туженом доставио тужбу на одговор и тиме створио процесну могућност истицања приговора у одговору на тужбу.

У таквој ситуацији се Основни суд у Параћину није могао огласити месно ненадлежним, имајући у виду да је предмет спора утврђење ништавости уговора о кредиту и дозвољеном минусу, што представља имовинскоправни спор за који законом није прописана искључива месна надлежност неког суда. Сходно томе, Основни суд у Параћину којем је поднета тужба задржава надлежност за даље поступање у овом предмету.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић